

Emil i Nordtomta gick i pension

"Men så länge man är frisk kan man ju inte lägga sig och titta i taket!"

— Så länge man får vara frisk kan man inte lägga sig och titta i taket. Man måste ha något att göra och jag tror inte att någon far illa av att arbeta, säger hemmansägare Emil Österman, Nordtomta, Ingersbyn, pensionerad från Perfektå Gjuteri sedan den 1 januari 1970.

Pensionsdagen stod han som vanligt vid sitt arbete som han fortsatte i ett halvårstid. Därefter tog han arbete i skogen, dels i sin egen och dels för Skogsägareföreningen. På så sätt återvände han till det jobb som han började med som ung.

Ett intresse som hängt med alltifrån den tidigaste ungdomen är jaktintresset. Hemmet pryds av diverse troféer, samt en imponerande uppsättning skjutvapen. I år fällde jaktlaget åtta älgar och en föll för Östermans välriktade skott.

— Jakten i dag är mer hyfsad än den var för 40 år

sedan. Då var folk nöjda bara de fick skjuta och kanske träffa. Många frågade aldrig efter om de orsakade älgen lidande. Nu håller de flesta in skottet om de är tveksamma, säger han.

Ar dödstanken en skrämmande tanke när man åldras?

— Man tänker inte så ofta på döden. Man vet att man när-

mar sig det oundvikliga, men inte går man och väntar på döden. Man försöker leva ett så normalt liv som möjligt.

Sedan 1966 då hustrun Gerda gick bort har Österman själv skött hushållet. Han gör det på ett sätt som i högsta grad hedrar hustruns minne. Allt andas harmoni, ljus och ordning. Ett fotoporträtt av hustrun då hon var 50 år intar hedersplatsen. Inte en rynka finns i hennes leende ansikte.

Visst blir det ibland ensamt och dystert under kvällarna, men man får ta dagen som den kommer. Barnen är spridda över landet från söder till norr. Två av dem kom hem under älgjakten. De delar faderns stora intresse.

UPPLEVDE "FATTIG-SVERIGES" BACKSTUGOR

Emil Österman följer med vad som händer i världen och tiden. Han tycker inte om alla de krig som pågår i olika hörn av jorden. Om Nixon tycker han inte. Däremot vill han inte se någon annan statsminister i Sverige än den vi nu har. Han är socialdemokrat av övertygelse. Han fick sin politiska hemvist tidigt. Han upplevde fattig-Sverige med backstugor där 4—5 personer bodde. Han berättar om människor som kanske fick ligga och plågas av sjukdomar därför att de inte hade råd med läkare. Ibland kom läkaren ofta då försent. När folk åldrades återstod bara ålderdomshemmen, fattighusen eller i bästa fall anhöriga.

1930 gifte Emil Österman sig och bildade familj. Sysselsätt-

ningen i skogen var otrygg och tillgången på kontanter osäker. 1933 köpte han hemmanet Nordtomta och där gav jordbruket jobb då han kanske fick gå arbetslös två—tre veckor.

— Men att priserna steg gynnade oss också. Jag köpte t. ex. en ko för 122 kronor och hade henne så länge hon kunde användas. När jag sålde henne till slakt fick jag 300kronor för henne, säger han.

Då det gäller den dagsaktuella politiken tycker han det är orätt att små nationer som Sverige skall vara beroende av vad som sker inom och mellan några få stormakter.

MÄNNISKAN I ANDRA HAND

— Det tycks som om några få politiker styr världen av maktlystnad. Människans väl kommer i andra hand.

Det samhälle vi upplever i dag på gott och ont har ju inte skapats enbart av politiker. Det har formats av utvecklingen på alla områden såväl inom politiken som inom vetenskap och allt annat.

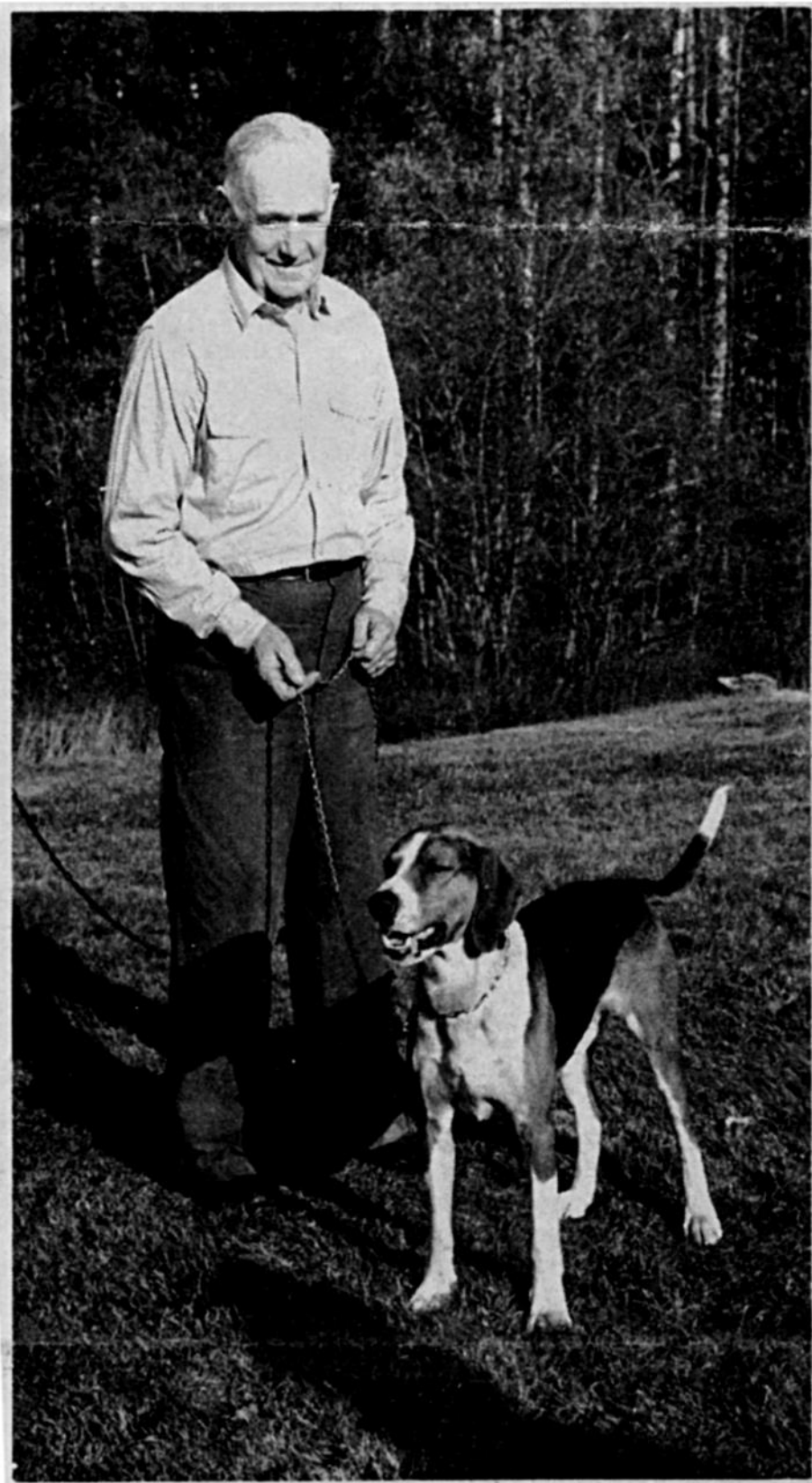
— Sedan kan man beklaga att det finns människor som är beredda att utnyttja samhället på fel sätt, men samhället är väl ännu inte färdigt, säger han. Emil Österman var förr med i kyrkofullmäktige och sitter ännu ordförande i kyrkorådet i Gunnarskog. Det ger honom en hel del att fördriva kvällstimmarna med.

— Kyrkan har en stor och viktig uppgift att fylla i samhället och jag hoppas att den får det även i framtiden, säger han.

ASA HARRIET

Pensionerade änkemannen Emil Österman med porträttet av hustrun Gerda. Hon var 50 år då fotot togs men ansiktet strålar av ungdom och glädje.

Strövaren Stoj är ett kärt och tillgivet sällskap för Emil Österman liksom en fin och duktig jaktkamrat i skogarna.